

College van beroep voor de examens

CBE 2020-197
U202102187/svw

Verzonden:

8 MRT 2021

Zaak 2020-197

Datum uitspraak: 10 februari 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Materieel strafrecht (RB1302), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 23 september 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (4) op 24 augustus 2020 voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RB1302) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 2 oktober 2020.
3. Verweerders hebben appellante met betrekking tot de vragen 1, 3 en 6 een schikking aangeboden, hetgeen heeft geresulteerd in een aanpassing van het cijfer (5). Met betrekking tot de overige vragen kon het verzoek aldus verweerders niet worden gehonoreerd. Appellante heeft aangegeven haar beroep met betrekking tot de vragen 1, 3, 5, 6, 7 en 8 te willen doorzetten per e-mail d.d. 18 december 2020.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 10 februari 2021 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben de heer mr. drs. R.W. Timmers, examiner van de onderhavige cursus, en mevrouw mr. M. Ruijschop, secretaris van de Commissie voor de Examens, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RB1302), in het bijzonder tegen de vragen 1, 3, 5, 6, 7 en 8. Appellante heeft schriftelijk en ter zitting aangegeven haar beroep tegen vraag 4 in te trekken.
3. Appellante is het niet eens met de wijze van beoordelen. Zij verzoekt om haar tentamen door een andere docent te laten nakijken of haar een alternatieve tentamenkans te bieden.
4. Met betrekking tot vraag 1 betoogt appellante dat zij diverse elementen uit het modelantwoord heeft genoemd, alsmede dat zij deze heeft toegelicht. Volgens appellante is ten onrechte een groot aantal punten niet toegekend.

Met betrekking tot vraag 3 is appellante van mening dat zij essentiële onderdelen van het antwoord, waaronder de "onmiddellijkheid van de dreiging" en de "vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit" wel heeft benoemd en dat zij in aanmerking komt voor een hoger aantal punten.

Met betrekking tot vraag 5 betoogt appellante dat zij diverse elementen van het modelantwoord wel heeft benoemd. Hoewel zij het begrip "pogingshandeling" niet expliciet benoemt, heeft zij dit voldoende toegelicht door te verwijzen naar artikel 350 Sr, zoals valt af te leiden uit het door haar gegeven antwoord. Zij verdient meer punten voor dit antwoord.

Met betrekking tot vraag 6 is appellante van mening dat haar ten onrechte geen punten werden toegekend voor het noemen en/of beschrijven van 'gevaarlijke gezindheid' en de 'subjectieve pogingsleer'.

Met betrekking tot vraag 7 is appellante van mening dat haar antwoord te strikt is opgevat, in die zin dat voor het impliciet noemen van elementen uit het antwoordmodel door de examiner geen punten worden toegekend. Voorts betoogt appellante dat zij in haar antwoord voldoende heeft gemotiveerd dat er sprake is van 'opzet'.

Met betrekking tot vraag 8 betoogt appellante dat zij diverse elementen van het modelantwoord benoemd heeft. Appellante is van mening dat ook als bepaalde begrippen niet expliciet benoemd worden, maar wel impliciet in het antwoord zijn meegenomen, de examiner hiervoor extra punten dient toe te kennen.

5. In algemene zin merkt de examiner op dat werd voldaan aan het verzoek van appellante om haar tentamenwerk en haar beroepschrift door een andere docent te laten beoordelen. Redengevend hiervoor is het feit dat de oud-examinator gepensioneerd is.
6. In algemene zin, en met betrekking tot de inhoud van het beroepschrift, merkt de examiner op dat appellante haar antwoorden onvoldoende duidelijk en expliciet formuleert. Van de examiner kan niet worden verlangd dat hij het antwoord van appellante invult dan wel interpreteert. De examiner kan enkel hetgeen beoordelen wat in de antwoorden op de vragen is opgeschreven.
7. De examiner betoogt in zijn schriftelijk verweer dat aan appellante voor vraag 1 in de minnelijke schikkingsfase 2 extra punten werden toegekend. Voor deze vraag werd aan appellante een totaal van 5 punten toegekend. In zijn schriftelijk verweer en ter zitting betoogt de examiner dat geen aanvullende punten kunnen worden toegekend, omdat appellante heeft nagelaten juridische eisen en/of voorwaarden te benoemen waardoor zij niet komt tot het juiste toetsingskader en ook niet tot een juridische toetsing. Het enkel benoemen van de aanwezigheid van factoren en omstandigheden, is niet voldoende om in aanmerking te komen voor een hoger aantal punten. Voorts merkt de examiner op dat het betoog van appellante niet als zodanig gelezen kan worden in haar antwoord.
De examiner betoogt in zijn schriftelijk verweer dat appellante voor vraag 3 in de minnelijke schikkingsfase 2 extra punten werden toegekend. Voor deze vraag werd aan appellante een totaal van 7 punten toegekend. In zijn schriftelijk verweer en ter zitting betoogt de examiner wederom dat geen extra punten kunnen worden toegekend, omdat appellante heeft nagelaten een juridische toetsing in haar antwoord op te nemen. De examiner betoogt dat het begrip "onmiddellijkheid" valt af te leiden uit het door haar gegeven antwoord, maar dat dit begrip niet (juridisch) wordt getoetst. Voorts heeft appellante de handelingsalternatieven niet binnen het juiste kader geplaatst.
Met betrekking tot vraag 5 betoogt de examiner schriftelijk en ter zitting dat essentiële onderdelen van het antwoord ontbreken, zo worden de voorwaarden voor een misdrijf niet juridisch getoetst. Het in algemene zin noemen van regels is volgens de examiner onvoldoende om te komen tot de toekenning van een hoger aantal punten. Appellante gaat niet in op diverse elementen uit het antwoordmodel. Voorts merkt de examiner op dat het betoog van appellante niet als zodanig gelezen kan worden in haar antwoord.
De examiner betoogt in zijn schriftelijk verweer dat aan appellante voor vraag 6 in de minnelijke schikkingsfase 3 extra punten werden toegekend. De examiner licht toe dat het antwoord van vraag 6 in samenhang gelezen kon worden met het antwoord van appellante op vraag 5, waardoor extra punten konden worden toegekend. Voor deze vraag werd aan appellante een totaal van 5 punten toegekend. In zijn schriftelijk verweer en ter zitting betoogt de examiner dat geen aanvullende punten kunnen worden toegekend, omdat appellante diverse elementen uit het antwoordmodel (in het bijzonder met betrekking tot de 'subjectieve pogingsleer') niet benoemt, alsmede dat de beantwoording inhoudelijk verwarrend is.
Met betrekking tot vraag 7 betoogt de examiner schriftelijk en ter zitting dat appellante haar antwoord onvoldoende juridisch heeft gekwalificeerd. Appellante heeft in haar antwoord slechts de feiten van de casus herhaald. De examiner licht toe dat appellante de begrippen 'opzet' en 'willens en wetens' niet heeft benoemd.

Met betrekking tot vraag 8 betoogt de examinator schriftelijk dat elementen uit het antwoordmodel door appellante niet expliciet worden getoetst dan wel niet door appellante worden benoemd. Ter zitting betoogt de examinator dat in redelijkheid niet meer punten kunnen worden toegekend aan het antwoord dat appellante heeft gegeven. Voorts merkt de examinator op dat appellante beargumenteert dat ze in aanmerking zou moeten komen voor 11 punten, maar dat ze dit aantal punten al heeft gekregen voor deze vraag.

8. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinator. Dit brengt mee dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
9. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
10. Het College overweegt dat appellante op 24 augustus 2020, gelet op het resultaat van de minnelijke schikking voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RB1302) het cijfer 5 heeft gehaald met 50 punten.
11. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen, wordt studenten van de Open Universiteit aangeleerd casussen op te lossen volgens een vast model. Conform dit model dienen studenten bij het oplossen van een casus de volgende stappen te doorlopen: 1) het beschrijven van de relevante rechtsfeiten 2) het toepassen van de rechtsfeiten op de casus en 3) het formuleren van een conclusie. Dit model wordt tevens gehanteerd bij de beantwoording van oefenvragen en bij het maken van oefentamens.
12. Het College is van oordeel dat de examinator inzichtelijk heeft gemotiveerd waarom de door appellante gegeven antwoorden, naast het in de schikkingsfase al toegekende extra aantal punten, niet tot een hoger aantal punten kunnen leiden. Daarbij acht het College de uitleg van de examinator van belang dat onder meer een voldoende juridische analyse ontbreekt en dat appellante (essentiële) elementen uit het antwoordmodel niet benoemt en er kenbaar aan toetst. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten beargumenteerd is en ziet geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden.
13. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. E.E. den Hartog-de Haas, mr. H.J.M. van Lierop, dr. O. Firsova en H.C.E. Pepels, leden,
in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 10 februari 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag